

for så har hr. Stavad overhovedet ikke forstået problemet.

I den pjece fremfører regeringen, jeg havde nær sagt over for de sagesløse borgere, f.eks. påstanden om, at Traktaten gør EU-samarbejdet mere åbent og demokratisk. Det er en sætning, der smækkes lige i hovedet på den danske befolkning, som om det var en kendsgerning, når nu vi andre ved, at det ikke er rigtigt, når nu vi andre har dokumenteret ved konkret analyse af Traktaten, at der ikke er noget i Traktaten, der gør EU mere åben og demokratisk.

Nærhedsprincippet vil få en stærkere placering, meddeler regeringen borgerne. Der er intet i Traktaten, der giver nærhedsprincippet en stærkere placering; det ved alle, der har studeret Traktaten grundigt. Og sådan kunne man blive ved.

Det er endnu en gang et propagandaskrift, som regeringen har udsendt.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jeg vil godt starte med at sige til hr. Stavad, at han såmænd ikke behøver at undskylde sin beskedne, milde overdrivelse fra det nordjyske ved at sige, at det er en uorden at sende noget sådan ud. Jeg forstod det ganske udmærket.

Jeg har såmænd været rigeligt i Nordjylland og forstår glimrende, hvad det er, hr. Ole Stavad siger. Jeg er helt med på, at vi i København ville bruge større kraftudtryk. Men hr. Stavad har nu desværre fået flertal i sin egen gruppe til at sige, at noget sådant, hvor man får både alsidighed, hvor alle partier får lov til at komme til orde, og hvor man får alle nuancerne med, skal vi ikke have mere.

Desværre har Socialdemokratiet måttet bøje sig for hr. Stavads nye syn på, hvordan man skal føre en loyal politik over for befolkningen. Det er, som om hr. Stavad er bedøvende ligeglad med befolkningen, bare Socialdemokratiet får ret i denne sag.

Det er unuanceret, det er uacceptabelt for enhver, der godt kan lide at tale med folk og lytte til, hvad folket siger, og derfor ønsker vi stadig, at der skal gives alsidig information og ikke det, hr. Stavad nu har fået tromlet Socialdemokratiet tilbage til, nemlig ensidig propaganda.

Charlotte Antonsen (V):

Et andet udtryk for alsidighed er forvirring, og det er vel egentlig også det, der er modstander-

nes ærinde: man ønsker at skabe så stor forvirring som muligt.

Hr. Keld Albrechtsen kom med et argument om, at vi vil være ude af stand til at lave en fælles husstandsomdelt avis, fordi lovforslaget fra regeringen er et propagandaskrift, og at nærhedsprincippet ikke bliver forbedret. Hvis vi på den baggrund skulle lave en fælles side, som vi gjorde i den gamle husstandsomdelte avis, ville det være en umulighed, og det kan vi jo lige så godt sige med det samme.

Det nye er også, at der er sat mange millioner kroner af, så partierne kan oplyse deres medlemmer og oplyse hele landet. Der er mange aviser i Danmark, som også hr. Keld Albrechtsen benytter flittigt, så der er ikke noget som helst, der forhindrer, at enhver kan udtale sig om Amsterdamtraktaten og blive hørt af det ganske land. Vi ser overhovedet ikke nogen grund til at gøre et forsøg på at skabe en husstandsomdelt avis, og vi tror i øvrigt, det ville være fuldstændig umuligt at blive enige om noget som helst her i huset. Dertil er afstanden og udlægningen af teksten blevet alt, alt for stor.

Til sidst vil jeg godt sige, at for Venstre er åbenhed meget vigtig i EU-diskussionen. Vi mener faktisk, det er forudsætningen for, at der bliver sagt ja, og derfor går vi ind for så meget information som muligt. Vi glæder os over, at alle i Danmark, der har lyst til at få Traktaten, kan få den, og at vi i øvrigt har et samfund, et demokrati med ytringsfrihed, så alle synspunkter kommer til orde. Vi tror på, at jo mere diskussion og jo bedre information der er, desto større forståelse er der for det arbejde, vi gør i EU, og desto flere danskere vil stemme ja.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Det er et opklarende spørgsmål til fru Charlotte Antonsen. Så vidt jeg har forstået, mente hun, at når vi nu er uenige om f.eks. teksten i regeringens seneste pjece, kan vi ikke i fællesskab sætte os ned og udgive en avis, hvor Venstre har én side og Enhedslisten en anden side, hvor Enhedslisten kan skrive, at det, regeringen har skrevet i sin pjece, er forkert, og hvor fru Charlotte Antonsen kan skrive, at regeringen er en Guds gave til den danske befolkning. Jeg kan ikke forstå, hvordan den uenighed skulle kunne hindre, at man på demokratisk vis fremlægger de forskellige synspunkter i konkurrence med hinanden, og jeg må indrømme, at jeg finder, at